

Aquest recurs és molt simple però per mi molt eficaç. Consisteix en posar-se a l'alçada del nen i dir-li:

-Jo sóc el gran i tu el petit

I després posar-se de peu i repetir:

-Jo sóc el gran i tu el petit.

Quan le fet el nen o nena es sorprenia de com de tangible era aquesta idea. Això feia que es relaxes i pogués estar des de el seu lloc. M'agradaria especificar que no entenc aquestes frases des de la limitació, judici, o superioritat. Si no, des d'agafar el lloc que tenim com a adults i permetre viure el lloc dels infants. Ja que ells són petits (ni millors ni pitjors), però per estar còmodes cadascú ha d'estar al seu lloc.